

Lluís Busquets Dalmau, un home bo¹

Josep Varela^a

^a Catedràtic de matemàtiques d'educació secundària. Ha estat director dels Serveis Territorials de Lleida del Departament d'Ensenyament

Mor el primer cap dels Serveis Territorials d'Ensenyament a Girona.

Jordi Pujol va designar el psiquiatre i pedagog Lluís Busquets Dalmau com a primer responsable del Departament d'Ensenyament a les comarques de Girona, l'any 1981. L'actual consellera, Irene Rigau, el va substituir com a delegada territorial. Busquets va continuar amb càrrecs de responsabilitat a l'Administració educativa fins que es va jubilar, el 2002.

El 4 de desembre passat, a l'església de Sant Josep Oriol de Barcelona, embolcallats per escultures i vitralls del seu oncle, Jaume Busquets Mollera, i l'homilia excel·lent del seu germà Joan, acomiadàvem Lluís Busquets Dalmau, psiquiatre i pedagog gironí. Comarques de les quals fou el primer cap dels Serveis Territorials d'Ensenyament, l'any 1981. Tingué, posteriorment, diferents responsabilitats a l'Administració educativa de la Generalitat, de la qual es jubilà l'any 2002, amb seixanta-sis anys, a causa d'una malaltia.

Fa cosa d'uns vuit anys, treballant en una biografia sobre la política i pedagoga Maria Rúbies, vaig demanar a Lluís Busquets dades i opinions sobre aquells primers temps de la recobrada Generalitat. M'envià, amb la seva generositat acostumada, unes notes escrites que, ara, em seran útils per fer més fidel aquest record i homenatge a una persona que ha deixat un rastre important en l'educació del nostre país. En aquestes notes, Lluís Busquets explica que s'afilià a CDC l'any 1979, quan ja era inspector d'educació, perquè «em semblava que havia d'implicar-me en la recuperació democràtica del meu país i em feia vergonya no haver-ho fet abans». Del nou president de la Generalitat, Jordi Pujol, vingué la iniciativa de nomenar-lo per dirigir l'educació a Girona: «Em va sorprendre que Joan Guitart em proposés de part de Jordi Pujol anar a Girona de cap de l'Ensenyament. Pujol —que coneixia tothom— coneixia una mica la meva mare com aquella mestra que, quan ell estava confinat a Girona, veia cada matí obrir un xalet prop de la muralla que l'Ajuntament havia habilitat com a escola.»

Els nous caps dels Serveis Territorials —Maria Rúbies a Lleida, Joan Descalç a Tarragona, José Antonio López a Barcelona i ell, Lluís Busquets, a Girona— prengueren possessió el dia 2 de gener de 1981. «Vaig anar a la Delegació de Girona el dia 2 a les nou en punt, però era dissabte i el delegat cessant, el Sr. Calsina, no hi era. Com que vivia a dalt, el vaig anar a saludar i vàrem quedar per a dilluns. Tenia unes ganes enormes de fer-ho bé. Pel país, però també per la meva mare, que estava força cofada amb el fill de delegat. Tenia dos problemes: no coneixia l'educació a Girona i l'altre que, en ser de l'Opus Dei, la gent podia pensar que protegiria la privada. El remei per al primer problema fou trepitjar escoles, escoltar mestres i acostar-me al llavors actiu «Moviment de Mestres». Pel que fa a la segona qüestió, vaig preferir agafar el bou per les banyes i als periodistes que m'entrevistaren els vaig dir clarament que sí que n'era, però que la meva feina principal eren les escoles públiques de la Generalitat i vaig aprofitar per elogiar-les. Ja no tornà a sortir el tema.»

Després d'un parell anys a Girona —fou substituït per Irene Rigau— passà a desenvolupar responsabilitats diverses i importants als Serveis Centrals del Departament d'Ensenyament, a Barcelona. Especialment en un intent —no reeixit i no pas per culpa seva, com n'és una prova que el tema de la inspecció, de fer-ne un servei realment educatiu, segueix essent un problema pendent. Una de les etapes més estimulants de la gestió de Lluís Busquets fou quan aconseguí endegar el programa «Ciències 6-12». Una experiència fantàstica dirigida a despertar la curiositat científica dels infants, desgraciadament, frustrada al cap de pocs anys.

En l'etapa de cap dels Serveis Territorials a Barcelona, i ja allunyat d'alguns dels seus plantejaments religiosos anteriors, conegué la funcionària Josepa Huguet, amb la qual formà un matrimoni exemplar. Seria molt útil que la professora Josepa Huguet, que en Lluís estimà tant, aplegués els papers que aquest ja deixà força ordenats i ens n'expliqués les trajectòries vital i professional —els seus estudis als Estats Units i els contactes amb els psicòlegs i pedagogs Kieran Egan i Jerome Bruner.

Conèixer millor aquest membre de l'extraordinària família Busquets de Girona —el pare, arxiver de la ciutat; la mare, una mestra excel·lent; els oncles, grans artistes; i el seu germà rector del Seminari i escriptor— seria molt útil per a les noves generacions. Exemples de tanta professionalitat, de voler fer la seva feina i d'estima per Catalunya, no ens en sobren. Però, sobretot, ens falten exemples d'una manera de ser tan senzilla, d'una peça. Com es digué a l'homilia, Lluís era un home bo. I fou una sort haver-lo conegut. Gràcies, Lluís!

Notes

- 1- Necrològica publicada a la pàgina 10 del *Diari de Girona*, l'11 de desembre de 2014. Reproduïda aquí amb l'autorització del *Diari de Girona*.